

**UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W WIELICZCE**

z dnia 2024 r.

w sprawie nadania nazwy skwerowi

Na podstawie art. 18, ust. 2, pkt 13 ustawy o samorządzie gminnym z dnia 8 marca 1990 r. (t.j.: Dz.U. z 2024 r., poz. 609 z późn. zm.) Rada Miejska w Wieliczce uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Skwerowi przy ulicy Górsko w Wieliczce zlokalizowanemu na działce będącej własnością Gminy Wieliczka o numerze ewidencyjnym 1960/2 Wieliczka obr. 1 nadaje się nazwę „Skwer Zygmunta Kaweckiego”.
2. Położenie skweru określa załącznik do uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Wieliczka.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Małopolskiego.

Załącznik do uchwały Nr
Rady Miejskiej w Wieliczce
z dnia.....2024 r.

Uzasadnienie do uchwały Nr

Rady Miejskiej w Wieliczce

z dnia 2024 r.

Nazwę "Skwer Zygmunta Kaweckiego" nadaję się na wniosek Stowarzyszenia „Klub Przyjaciół Wieliczki” oraz rodziny ś.p. prof. Zygmunta Kaweckiego . Zygmunt Kawecki był zasłużonym żołnierzem Armii Krajowej, wybitnym naukowcem i nauczycielem.

Urodził się w Wieliczce 11 kwietnia 1919 roku. Ukończył szkołę podstawową oraz gimnazjum im. Jana Matejki. Po maturze w 1937 roku rozpoczął roczną służbę wojskową, a następnie studia na Wydziale Hutniczym AGH, przerwane wybuchem wojny. Został poważnie ranny we wrześniu 1939r. Od lutego 1940 roku pracował w Kopalni Soli w Wieliczce w biurze konstrukcyjnym. Wstąpił do Związku Walki Zbrojnej i następnie do Armii Krajowej. Do 1943 roku był dowódcą plutonu w Wieliczce, następnie miejscowego plutonu Kedywu, a od marca 1944 roku inspektorem dywersyjnym Kedywu w obwodzie miechowskim. Brał udział w licznych akcjach dywersyjnych. Po zakończeniu wojny podjął studia na Akademii Górniczo-Hutniczej. Współuczestniczył w pracach nad konstrukcją defektoskopu magnetycznego lin stalowych, wykorzystywanego następnie przy badaniach trwałości lin nośnych kolei linowych oraz lin w kopalniach. W 1959 roku Zygmunt Kawecki obronił pracę doktorską. Dwukrotnie był prodziekanem Wydziału Maszyn Górniczych i Hutniczych AGH. W 1967 roku został mianowany profesorem nadzwyczajnym, zaś pięć lat później objął funkcję dyrektora Instytutu Maszyn Górniczych, Przeróbczych i Automatyki, którą pełnił do przejścia na emeryturę w 1982 roku. W 1974 roku otrzymał tytuł profesora zwyczajnego.

Był odznaczony między innymi: Złotym Krzyżem Zasługi , Krzyżem Kawalerskim, Oficerskim i Komandorskim oraz Gwiazdą do Krzyża Komandorskiego Orderu Odrodzenia Polski a także Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Jako wieloletni mieszkaniec Wieliczki był współzałożycielem i prezesem Stowarzyszenia „Klub Przyjaciół Wieliczki”, a od 1984 r aż do 2002 r. jego prezesem. Zmarł w 2003 roku czując zawsze wielki sentyment do Wieliczki.

Wobec powyższego podjęcie uchwały jest zasadne.